

ЦѢНАТА
на
в. „НЕДѢЛЯ“
е:

Въ България за год. [52 бр.] 6 лева
За шестъ месеци 3.50
„ три 2. —
ВЪ СТРАНСТВО:
За година 8 лева
„ шестъ месеци 4 „
„ три 2.50

Цензурени писма не се прие-
матъ.

Абонамента въ предплатата.

Единъ брой 20 стотинки.

НЕДѢЛЯ

ВСИЧКО

Що се отнася до вѣстника писма, ржкописи, пари и пр., да се испраща до редакцията въ Плѣвень.

Неупотребени ржкописи връщатъ се обратно, само ако сѫ придружени съ нужните за това пощ. марки.

За обявленията на сжд. приетави се плаща по 5 ст. на дума, ако се публикуватъ по три пжти, по 3 ст. За частни по 5 ст. на дума въ 4-та страница, а за първата по 10 стот. За срочни (шестмѣсечни или годишни) обявления се правятъ важни отстъпки.

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Плѣвень, 4 Ноемврий 1895
Покръствание Прѣстолонаслѣдника-Бориса

Онова което най много и искрено желай Българският Народъ, онова, което бѣ отстранило и охладило този народъ отъ Прѣстола, онова което прѣдвѣщаваше твърдѣ лошъ призракъ за въ бжджще, още по лоши усложнения отъ тѣзи, които благодарение на една тиранска-Стамболовска Австрийска политика, прѣкарвахме прѣкръстванието на нашия любимъ прѣстолонаслѣдникъ Борисъ, дохажда, да по углади този трънливъ въпросъ. Това прѣкръствание въ нашата православна вѣра на Князь Борисъ, не може да не възрадва всѣкъ българинъ, който иска да види на прѣстола единъ князь роденъ на българска земя, посрѣдъ българския народъ, и който ще исповѣдва неговата вѣра.

Има хора и отъ нашитѣ даже българи, които не смѣтатъ за нищо покръстванието на Бориса, считатъ го за една проста формалностъ, и че ако той, Прѣстолонаслѣдника, да бждялъ православенъ, нищо не значало, понеже ще бжде въспитанъ отъ католическитѣ му родители. Наистина и ние ще се съгласимъ съ такава едно мнѣние, че въспитанието на одного чловѣка е най важното нѣщо, то вкоренява всичко онова, което въ бжджщия му животъ ще се испрѣчи. Но, ние нѣмаме ни най малко основание и да предполагаме, че Н. Ц. Височество Княза, който така обича народа ни, който е приелъ да бжде нашъ Князь и основателъ на бжджщата българска династия, и който най сѣтня посрѣща така горѣщо искренното изявление на българския народъ въ лицето на неговитѣ народни прѣдставители, ще допустне, че дѣтето родено въ България, бжджщия български Царь Борисъ, ще го въспита въ онази вѣра, която ние православнитѣ мразимъ. —

Освѣнъ покръстванието, ние, българския народъ искаме, щото Борисъ да бжде въспитанъ въ духтъ на онази вѣра, за която нашитѣ прадеди сж проливали тол-

кова кръвъ, и за която никакви агаряни — турци не сж биле въ състояние да я измѣстятъ.

Нашето православно духовенство е било само примѣръ въ историята за нравственното развитие на чловѣчеството, когато католичеството, езуитството, има такива пълни и черни страници, които прави всѣкъ българенъ да глѣда на него съ отвръщение. Ето защо ние, като публицисти, а заедно съ насъ вѣрваме и цѣлий българският народъ, глѣда съ въсторгъ, подигнатий отъ пресата и прегърнатъ отъ Представителството въпросъ покръстванието на прѣстолонаслѣдника Борисъ I въ лоното на православия, ако и да съзнаваме, че е трудно на Господаря, както и на Н. Ц. В. Княгиня Мария Луиза, да глѣдатъ, какъ се отдѣля синътъ имъ въ лоното на нашата вѣра. Но, ние вѣрваме че това пожертвование става за Българския народъ, слѣдователно и жертвата, кога става за тоя народъ отъ Господаря му, тя е свята, и никакви възражения не може да търпи. То е за благо на онзи народъ, който иска да има въ своята срѣда православенъ Господарь, сходенъ съ онзи народъ, който е принесалъ свободата на България, именно Велика Православна Русия.

Когато свършихме статията си, получихме извѣстие отъ София, че като се прѣдставила депутацията съ отговора на тронното слово подъ прѣдсѣдателството на Г. Тодорова, ето какво е отговорилъ: Н. Ц. В.

Съ удоволствие изслушахъ и вземамъ актъ отъ думитѣ, които въ Ваше лице ми искаха народното събрание. Съ дълбоко внимание изслушвамъ и всенародното пламенно желание, щото престолонаслѣдника да прѣмине въ лоното на православната вѣра. Като сжмъ посвѣтилъ живота си исклучително за преуспѣването на България, азъ не сжмъ далечъ отъ въпроса, който възбужда отечеството и го изучавамъ. Неоспоримо е, че България дължи свободата си и народността на православната вѣра; въ нея стои силата на нашето бжджще. Съзнавамъ, че българската династия трѣбова да се намѣрва въ пълно единение съ народа. За това сжмъ се трудилъ за преуспѣване блѣсъкътъ на българската църква. Водимъ отъ тази любовъ и почитъ къмъ народната православна вѣра, азъ още когато Богъ ни подари наслѣдникъ твърдо сжмъ рѣшилъ да го въспитамъ въ сжщитѣ чувства. Жертвата, която искате, Г. Предет., е голѣма и тежка.

Отрасналъ, въспитанъ въ догмитѣ на друго вѣроисповѣдание, съставляватъ частъ отъ съществуването ми. Вѣренъ на праотеческата ми вѣра, въ менъ се причинява силна борба. Азъ вѣрвамъ че всѣкъ българинъ ще съзнай тая борба. Оцѣнявамъ побужденията, обичта къмъ тронътъ и домътъ ми, които Ви каратъ да искажете предъ Българ. прѣстолъ. Съзнавамъ съдобносната важностъ на тоя високъ държавенъ актъ и обявявамъ *чрѣзъ Васъ на цѣлий Бъл. народъ, че прѣдложението на народното прѣдсѣдателство ще го изпълня* щомъ успѣя да изравня трудноститѣ, които ми се испречватъ. Увѣренъ сжмъ въ кжсо врѣме ще дамъ на въпроса разрѣшението, които интереситѣ и желанието на народа изискватъ. Това е извлечение отъ рѣчта която Н. Ц. Височество Княза е изказалъ прѣдъ депутацията.

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Последнитѣ новини по събранието сж тѣзи, че народнитѣ представители, особено виднитѣ оратори почнаха да си изказватъ по самостоятелно мнѣние. Виждаме за първий пжтъ Д-ръ Даневъ, Пешовъ, Савва Ивановъ и други, които ясно искатъ да бжде определена програмата на правителството. Ние сърадваме такива самостоятелни представители, ако и помѣтѣмъ да се отбиватъ отъ самата истена. Господинъ Стойковъ, полага грижи, всячески да докаже и да распржстне всичкитѣ подозрѣния, които било у насъ било въ Русия имамъ за кабинета, че гонялъ двулична русофилска политика. Не ще съмнѣние, че на пръвъ планъ трѣбова да сме българи, но за това, когато правимъ постжпки къмъ освободителката, трѣбова да сме искрени. Русситѣ искатъ това отъ насъ българитѣ, а не да слушаме, какво ще ни кажатъ отъ Вѣна. Болшинството на представителитѣ, съ малко исклучение, сж за искренното подобрене съ Велика Русия това, което и самия кабинетъ, мислимъ, че желае; слѣдователно нѣма причини, да се държи едно неопрѣдѣлено положение.

Ние съ радостъ глѣдаме, че представители, които сж се считали за русофоби, днесъ излизатъ на трибуната въ народното събрание, и тържествено заявяватъ, че и тѣ се за искреното помирение съ Русия. Самъ Н. Ц. В. е доказалъ не едно кратко, че и той е готовъ да пожертвува всичко, за подобрене отношенията ни. Прѣпоржката на Г. М. Балабановъ да се положатъ всевъзможни старания отъ сарана на правителството, заслужа внимание. Така сжщо и онова заявление на В. Нейчовъ, за испращане друга депутация, да моли да дойдатъ руски консули. Русия най послѣ ще види, че Българитѣ сж признателни, и не сж такива, каквито нѣкои жалки останци сж прѣпоржчватъ. Едно, което трѣбова да се забрави отъ представителитѣ, то е да пристанатъ вече да слагатъ на масата короната на княза, защото ставаме предъ образованъ свѣтъ за смѣнни.

Зетото решение за отговара на тронното слово, доказва твърдѣ нагледно, че русофилитѣ, които ги обвинявах, че биле противъ короната, искатъ затвърдяване династията като се покрѣпѣ Борисъ въ нашата православна вѣра. Н. Ц. Височество, не ще съмнѣние, че ще пригърне това съ радостъ.

Нека знажтъ, крайнитѣ русофили, около „Знаме“ и „Мл. Бъл.“ че лоша услуга правжтъ, като изсяняватъ прѣдъ Българ. народъ, въпроса за княза, че Россия не искала да признае княза, и слѣдователно не трѣбало покрѣщанieto на княза Бориса. Тѣзи заявления твърдѣ злѣ се отразяватъ не само прѣдъ Вншния Свѣтъ, но прѣдъ нашия Български народъ, който се представлява за немирненъ и е готовъ всекога по пришевитѣ на този или онзи *недоволенъ* да избира князе. По поводъ на това по долѣ читателитѣ ни ще намѣржтъ една статия обнародвана въ в. „Свѣтъ“ органъ, който се счита за приближенъ до двора, въ която ще виджтъ, че Россия не глѣда прѣзъ тѣзи очила, които горнитѣ вѣстници искатъ да прѣдставжтъ въпроса за княза и престолонаслѣдника.

Правимъ извлѣчение изъ отговора на тронното слово, което е прието отъ Народното Събрание, и което е прѣдставено прѣдъ Н. Ц. Височество. Ние правимъ извлѣчение само на най интересната частъ — покръстванието на прѣстолонаслѣдника.

Ваше Царско Височество,

Увѣрени въ Вашитѣ постоянни грижи за благо и прѣуспѣяването на българския народъ и въ рѣшата Ви любовь къмъ България, ний считаме свой священный патриотически дългъ да поднесемъ а възрѣнието на Ваше Царско Височество всенародното пламенно желание, щото възлюбения ни Прѣстолонаслѣдникъ, Негово Царско Височество Князь Борисъ, да прѣмине въ лоното на православната вѣра. По този начинъ, Ваше Царско Височество, който основахто народната ни династия, ще я сроднитѣ неразривно съ страната. Тоя високодържавенъ актъ се диктува, при това, отъ историческия задачи и завѣтни идеали на българската земя. Не се съмняваме, Господарю, че Ваше Царско Височество, въ своята държавна мъдростъ и прозорливостъ съ които сѣмъ се отличавали всичкитѣ Ви дѣла, ще отгънитѣ справедливо побужденията, които диктуватъ току-що изказанното всенародно желание и съ удовлетворението на народния гласъ Вие ще затвърдите още повече безпрѣдѣлната обичъ и прѣданностъ на българския народъ къмъ прѣстола Ви и Августейшата Особа на Ваше Царско Височество, драгоцѣния залогъ за възвеличаванieto на България.

Въ уводната си статия отъ 12 Окт. в. „Свѣтъ“ ето що пише по покрѣстванieto Н. Ц. В. Прѣстолонаслѣдника Борисъ. „Ако днешнитѣ телеграмми ни сѣ донесли вѣрни свѣдения, то Българския народъ е удържалъ една крушна побѣда. Той застави Княза Фердинанда, да покрѣсти сина си Бориса, въ православие. Сждбата на православния Истокъ, която е падала подъ Австро-Германската Хигемония, въобще не е отъ завиднитѣ. Първий Гръцки Кралъ Отонъ, прѣзъ всичкото си царуване, бѣше лютеранъ, сръдъ народъ, прадѣдитѣ на които сѣ дали сили и сръдства за да утвърдятъ православieto въ страната си. Днешний Георгий, ако и да е лютеранинъ, но за това неговата съпруга е чисто православна, и наслѣдника на прѣстола сѣщо православенъ както и съпругатата му, което обезпечаватъ бждѣщето единство въ религията и за народа и за държавния ѣ глава. Въ Романия, страна отъ начало православна, царува Католикъ, жененъ за Лютеранка. Какви не отъ тамъ произлизатъ интриги? Какво ослабване на народната гордостъ!

Въ православна България властвува Римо-Католикъ, което постоянно застрашава народа съ вѣшателството отъ страна на Римо-католическата интрига. Обръщанieto днесъ на Князь Бориса въ Православната вѣра, може за въ бждѣще да обѣщава на българитѣ това, на която тѣ иматъ пълното право единството на властѣта съ онази на народа (вѣрата). Нѣкой казватъ, че това покрѣствание на Бориса било проста формалностъ. *сз това не трѣбва да се съгласимъ.* Самъ Княза Борисъ, съ врѣме ще се почувствува православенъ, и отъ чувство за честѣта Му не ще пожелае да играе двулична роль и да лъжи народа, сръдъ който сѣ е родилъ. Въ всѣкий случай българекитѣ държавни мъже, като начнемъ отъ Стоилова, и отъ духовенството съ Митро-

полита Климента, заслужаватъ благодарностъ, за настоятелното дѣйствие въ такъвъ важенъ въпросъ, въ който негрѣбова да има никакъвъ Компромисъ“.

ЛѢТОПИСЬ

Жельзницата Романъ-Плѣвентъ Шуменъ е възложена при вторий окончателенъ търгъ на Г-нъ Никола Българовъ отъ Русе за 2000 998 л. Единий километръ ще струва по 63 хиляди лева. Споредъ вѣщилища, така евтенно редко сѣ е случвало да се строи. Говори, се че търговската Банка и осигор. Дружество „България“ иматъ участие въ това предприятие. Ние сърадваме предприимчивостѣта на нашитѣ търговци въ лицето на Г. Българова. Плѣвентъ ще бжде честитъ слѣдъ двѣ години най много да се събѣдини съ едно съобщение, което е подигнало западна Европа въ това цвѣтуеще състояние. Още не е извѣстно, дали е утвърденъ търгътъ, но вѣрва се че ще бжде, защото нѣма причини да се поднови.

Види сѣ, че защото похвалихме Г. Бърдаровъ, Гл. Уч. при мѣстното училище, та за това въ редакцията постѣпиха двѣ писма по неговъ адресъ. Тѣ се занимаватъ съ неговата личностъ, като му препорѣчатъ качества. Недостолѣния за единъ учителъ. Обичай, казва се интриганството и пр. не искаме да обнародваме и двѣтѣ, като мислимъ, че ако е ималъ Г. Б. недостатокътъ като буюнъ партизанинъ, превърженикъ на Енфенджията, защото мислиме, че ако това е бивало допушено партизанството, та е било *поощѣждане*. Колкото се отнася до интриганството му въ училището, ако такова има дѣ дѣйствителностъ, то е работа на началството да укротява и усмирява, буйнитѣ и не мирнитѣ. Учителътъ, трѣбова да стои далечъ отъ всѣкъ такъвъ порокъ.

Има се оплакване сръщу общината, че не обръщала внимание ни най мѣлко на училищата, особено за чистотата и необходимитѣ мѣста. Има се свѣдѣния, че училището „Мария Луиза“ Класното училище, се достигнали до такава мизерия, щото просто е срамно да се говори. Дѣцата сѣ принудени да прибѣгватъ до съседнитѣ къщи, защото не могатъ да влезатъ въ ретирадитѣ. Нема и затова, трѣбова напомнювание. Трима помощници и единъ Кметъ, имаме, за какво имъ се плаща? Нѣма само да се разочождатъ и да говорятъ по механичѣ.

Преди нѣкой брой, когато указвахме на кметството, че е напустнало градътъ, да заприлича на едно мръсно блато, мнозина бѣха се позаравали, че нашитѣ указания се земаха въ внимание, защото се поучиха улицитѣ. Сега обаче, като не закачахме общината, като че нарочно градътъ, особено главната улица, е заприличала на единъ китайски градецъ. Гда, срамътъ е отъ тѣзи които плащатъ.

Отъ два мѣсяца и повече, въ селото Тръсненъ има карантинна слѣдствие болѣетѣта скарлатина. Никой селянинъ неможатъ свободно да излизатъ на никадѣ освѣтъ единъ фелдшеръ и единъ стражаръ, ни-

кой не билъ обходилъ това село и да му помогне. Ако е само такава карантината, безъ да се забикаля поне въ мѣсяца еднажъ, то е излишна такава ограничителна мѣрка, която не пропуца никого въ селото. Обръщаме внимание комуто трѣбова.

Слушатъ се твърдѣ непиятни слухове за Дружеството „Сила“ че било спряло платитѣ си, и че хора, които имали вложени капиталы, чакали сѣмъ дѣли да истеглятъ суммитѣ си. Банката вече спряла да акредитира, както „Сила“ така и „Нива“, та се биле обърнали до Търговската банка за помощъ. Нѣма нужда. Кредита е такъвъ, та и до Отом. банка да се обърнатъ, се това ще бжде.

Г. Хинковъ, писалъ на одного приятеля въ Плѣвентъ, слѣдующето: „Марка, вече кръстихме кѣтъ се предъ вѣщички, че никога не ще приеме и чуй „Стамболистѣ“ нито щѣлъ да има земане и даване съ тѣхъ въ Плѣвентъ. И Табаковъ, като останалъ изолиранъ, ходилъ у Г. Стоилова, за прошка, а за посрѣдникъ билъ останалъ Г. Тодоровъ. За Г. Мецовъ, казвалъ, че държалъ сѣ Начевича. Блазе на Марко.

Слушаме, че покойното „Конезоводско Дружество“, имало намѣрение да се съживи. Канимъ г. г. инициаторитѣ, да се държатъ на думата си, или подобръ да не се заематъ за работи които очевидно че нещо могатъ искара на глава.

На 25 Октомврий т. г. се помина съпругата на Капитанъ Боюклиевъ отъ скарлатина. Нашитѣ съболезнования на опечаления съпругъ.

Плѣв. Пост. Коммиссия, и тя [наченала да върши волности, както слушаме. Староселския Кметъ Стефанъ Герговъ, сѣ писара си Монко Данчовъ, направили злоупотрѣбления по службата си и други престѣпния, които влѣкѣтъ подиря си тежко наказание. Всичко това било констатирано отъ властѣта и Г. Окр. Управителъ, поискалъ да се произнесе комиссията, за растуривание цѣлата община, защото биле намѣсени и други съвѣтници. Обаче, тая комиссия, намѣрила за добръ, да постанови, че преди да се произнесе по исканieto на Управителъ, да командирова-члена Дундаковъ и да провери административнитѣ и слѣдственитѣ дѣйствия по това! Членътъ Г. Цоневъ, билъ казалъ, че комиссията, ако и да е била длѣжна да испълни исканieto на началството, но защото Дядо Мецовъ, билъ поддържалъ кмета, порѣчалъ, да глѣдатъ да закрижѣ работата, и че той цялъ да дѣйствува предъ Г. Стоилова за това. Неможежъ да разберемъ, защо такива церемонии, съ такива кметове, които се обвиняватъ въ престѣпление? Нема Постоянната Коммиссия въ лицето на Дядо Петръ, ще трѣбова да се поддржа само отъ такива крадци като Ст. Герговъ писара му? Ние мислимъ, че Г. Управителъ, трѣбова да укаже правата на комиссията, така сѣщо, че неможе Дядо Петръ, по силата на властѣта си, да компрометира и самата властъ, още повече да смѣсва и името на Г. Стоилова. Стѣна такива подигравки съ положението на недостойно заетитѣ постове.

ПОДЛИСТНИКЪ

Кулата „Фреденсбургъ“

и

Царѣтъ „Александръ III-ий“

(Прѣведенъ отъ Нѣмский

— отъ Варт. Робертъвичъ.)

Мажската линия на прѣдшната Датска, Царска Династия е измѣрла заедно съ Фридрихъ V^{II} на 1863 г; и, вслѣдствие на закона за прѣстолонаслѣдството, Княгинята Луиза Гессенска е била най близката, законна наслѣдница за Датската Корона; обаче тя отстъпи правото на съпруга си, Князь Христианъ Глюксбургскый, който се покачи на прѣстола подъ името Христианъ IX. —

Тази Царска Чета (Двоица) е имала 6 дѣтца; 3 синове и 3 дѣщери. — По голѣмата дѣщеря е оженена за Принцъ Валийскый, Английскый Прѣстолонаслѣдникъ, втората — за Русскый Императоръ Александръ III, по малката — за Херцога Кумберландскый. Най голѣмия синъ, наслѣдникъ на прѣстола, Фридрихъ е ожененъ за единственната дѣщеря на Шведскый Кралъ, Карлъ; втория, Принцъ Георгий, Кралъ Гръцкий и, най малкия, Волдемаръ, е ожененъ за Княгинята, Мария Орлеанска. —

Семейния животъ на Датската, Царска Двоица е билъ винаги единъ достоенъ, образцовий животъ.

Тщателното възпитание, съ което дѣцата се наслаждавахъ, е произвело пълното си дѣйствие, защото тѣзи дѣтца се сгрѣмжѣтъ постоянно къмъ родното си мѣсто, така нарѣчено „Лебединото гнѣздо при Орезунда“, откъдѣто венчикитѣ изхвъркахъ, когато изведнѣжъ, и, не се завръщѣтъ сами, нѣ, придружени отъ женитѣ, мъжетѣ и дѣцата си.

По този начинъ се образувахъ постепенно тѣзи толкова познати, семейни събрания въ Кулата Фреденсбургъ, които привличѣтъ всѣка втора година всеобщето, Европейско внимание върху тази малка кула, лѣжаща на Сѣверъ отъ Копенхагенъ. —

Както Баварскитѣ кули, лѣжащи при Химското и Штарнбергското езера, така сѣщо лѣжи Кулата Фреденсбургъ при най голѣмото Датско езеро, „Езрѣмското езеро“, нѣ, съ това си положение прѣстава сжщеврѣменно и приликата ѣ съ онѣзи кули, защото колко прѣлѣстни да сѣ кулитѣ на Краля Лудовикъ, толкова по просто е онова здание, което се посѣщава по нѣкогѣжъ отъ 50 до 100 Императорски и Кралски Особи.

Заради това всичкитѣ гости сѣ длѣжни да се ограничаватъ много, въ всѣко отошение, и, писачѣтъ на настоящия подлистникъ, като прѣкарваше много пѣти врѣмето си, даже по цѣли мѣсеци въ Фреденсбургъ, може да увѣря, като очевидецъ, че, напримѣръ, стаята на Великия Князь, Русскый Прѣстолонаслѣдникъ, е толкова простичка, че единъ колко-го-дѣ състоятеленъ, Нѣмскый студентъ не щѣлъ да се задоволи съ една подобна ограниченна стая — и

трѣбва да си има прѣдъ видъ, че този Князь е уж единъ отъ най прѣдпочтителнитѣ князе помѣжду всичкитѣ си брати, братовчѣда, братовчѣдки и пр. — Пословицата: *Тамъ, къдѣто царува приятелството, мѣсто то се намѣрва лѣсно*, не се е оправдала никакъ толкось истинно, както тя се оправдава въ дакия случай. — И така, всѣкий ще се съгласи с мене, че въпросната кула трѣбова да е една чиста еластична кула. — Фреденбургската кула е била сградена въ началото на XVIII вѣкъ прѣзъ врѣмѣна Великата, Сѣверна война, отъ царя Фридрихъ I, който той водеше съ съюзницитѣ си Царь Петръ Великий и Августъ Силный, Царь Польскый и Саксонскый, противъ карла XII, Царь Шведскый и, който се свърша съ смъртѣта на този младия, геройскый Царь.

Кулата, както и нейния паркъ, е била сградена спорѣдъ стилътъ на Лудовика XIV, обаче, то спешителния Царь я сгради съгласно съ сръдства на Държавицата си; заради това, тя приличаше въло на една малка, мирна, ловчийска кула. — Негвия внукъ, Фридрихъ V, я уголѣми и украси; Тѣжественни, мермерни издѣлия на ваятелѣтъ Видерверта, прѣдшественникъ на Торвалдзена. — И сега, ще се намѣрватъ тѣзи великолѣпни статуи, нѣ, сѣлдиния, Френскый стилъ е прѣобразуванъ въ Английскый образецъ, така, щото гигантскитѣ, великолѣпни дървета могатъ да расширочаватъ корнитѣ си въ всѣко направление, безъ да бждѣтъ осакатени о

Когато минавали Г. Мецовъ и Хинковъ, презъ Луковитъ за София, съобщаватъ ни, че говорили на нѣкой учителъ, да не обръщатъ внимание на инспектора Кузовъ, защото, щял да бѣде уволненъ, като идяли въ София. Това е цѣлъ развратъ отъ страна на такива представители, да внушаватъ къмъ учителитѣ незачитаніе началството. Г. Великовъ, трѣбвало да имъ каже да разбератъ, че такива чиряци трѣбвало да стоѣтъ на букука, а не да ходятъ при учителитѣ за глупости.

Съ удоволствие съобщаваме, че недуразуменията, които бѣхъ възникнали напоследѣкъ между учителскитѣ при тукашното ІУ-кл. Дѣвическо училище, плодъ на интригитѣ на нѣкой и други лица, на които занаятъ е да смразяватъ учителскитѣ, за да си служатъ за свои цѣли, сж свършено изгладени. Благодарение посрѣдството на г-на Училищ. Инспекторъ, и нѣкой отъ настоятелитѣ, всичко е изгладено и сега сжествува пълна солидарностъ по между учителскитѣ отъ казаното училище. Никакви претенции за хигимония не сж сжествували, отъ коя и да била учителка, а всичко е било плодъ на лични недуразумения, всѣвани отъ външни лица.

Г-нъ К. Хинковъ почелъ *свѣтлинскитѣ редактори*, на вѣстника ни съ едно *отворено писмо*, въ което, види се да го е било срамъ (ако такавъ има) да укаже кои се именно тѣзи свѣтлински редактори, защото ще трѣбвало да се теги за поса. и унитѣ, и на мѣсто да се оправдава по разнитѣ обвиненія, които му сж указваха въ нашия вѣстникъ, той наченалъ да оплаква нѣкой лица, че какво станали паритѣ на Т. Ивановъ, на Н. Кисовъ, и майсторъ Генчо, и че най послѣ, се похвалява че ималъ за 200 хиляди лева имотъ и не земалъ пари на заемъ за да си колува фаятони и др. и.

Не бихме правили честь на Г. Хинковъ, да му възражаваме на нищо, защото не е виновенъ той което нише, тѣй като хората го надуватъ, та затова може да раздава на свонитѣ (sic) избиратели всѣки денъ листове за оправданіето си. Ако беше указалъ лицата до които се отнасятъ оиѣзи *въпросчета*, би му се отговорило на драго сърдце. Види, се като е съзнавалъ, че всичко е негова фантазия, като на всѣка К... ва, то пуствалъ е въ ходъ това за свое оправданіе.

Да не забравимъ, ще питае Г. Хинковъ, да ни каже какъ сж направятъ съ *честностъ и трудо* и съ какъва негова търговия, капиталъ споредъ него отъ 200 Хиляди! лева, когато преди войната капитала и на двойката братя е билъ извѣстенъ! Защо не ни каже нѣщо и за Руско Турската война, за *половетѣ* и пр. пр. и за които днесъ ако се спомѣне трѣбвало да напустене София... Оправдава се за училището, че било то съ подолна цѣна отъ първото. Позволете Г-нъ Хинковъ, да Ви се каже че това е една перфидна лъжа, която само заинтерисована личностъ може да каже. Защо не отговорите за джамовѣтѣ, защо не каже за покрива, за тѣжестта на ламарината, за дюшета, жетѣзариитѣ на това училище и това е честностъ и оправданіе? Г-нъ Хинковъ станалъ кметъ, само да управи градскитѣ работи! Скандалъ! Че кадѣ сте биле Г. Хинковъ толкова години, да не го управете, като свѣтлинскъ, а ми сега, когато въ 1½ год. не сте направили за три пари нѣщо въ полза на градътѣ. Нѣмало пари, слѣдователно, неможилъ безъ пари, да вършинъ нищо. Това е тоже една нахалностъ...

Какъ да нѣма пари за чистотата на градътѣ, когато още мѣсеца не пазелъ, и Вие съ цѣлъ сонмъ отъ служаци, получавате 10-15 хил. лева месечно; че отдѣ се зематъ тѣзи пари и какви воденици бучаваате;

Задава се въпросъ за кадасторъ. за градски дѣла и други читалища. Това е върха на безобразіето да ни извѣняватъ читателитѣ, ако кажемъ на това отговора.

Ами не си ли билъ самъ свѣтлинскъ Г. Хинковъ, не си билъ въ търгътъ кога сж е отдавалъ? Ползата отъ кадастра, и това го казва, кметъ и още народенъ представителъ! Има всѣкъ право да каже, до тогава, до като нащитѣ градища сж управляватъ отъ такива инпертентности, ретрогради, и до тогава, до като имаме представители, като Хинковъ, който е готовъ всѣкога да завне чалма, до тогава ще кажемъ утвърдително, нашия градъ, ще клене въ оиѣзи калъ, а кметовѣтѣ само ще тлѣстѣятъ за смѣтка на плащачитѣ. Слѣдъ четири и повече години, сега казва, че нѣмало полза отъ кадастра. Ако Ви чуятъ въ Дирекцията, справедливо ще бѣде и върваме, че ще заслужите не друго освѣтъ една пл... ка

Читалешното здание стигнало отъ 59000 л. на 132, 531 л. 37 ст. Сега чуваме почтенитѣ цифри на това пресловуто читалище. Какъ сж е застроило и какъ сж е свършило това смѣшно читалище, ние молимъ Г. Хинковъ, най синсходително, да ни раскажи какъ е станало, та ако той не знай, то секретаря му. На друго сърдце, дали бихме първо мѣсто въ вѣстникътѣ ни. Сега ще кажемъ само толкова, че никой отъ *свѣтлинскитѣ* негови редактори, не е билъ инициаторъ, на такива *капитали* постройки, за постройката на които, може да знаете само Ви Г. Кмете, Секретаря Ви и още други Ваши quasi съмисленници, които сж си давали паритѣ за постройката му. Pardon, щяхме да забравимъ да спомѣнемъ, и за дѣлата на оиѣзи общ. свѣтлинскъ, които зацѣпваха дѣлата на частни лица, сръбцу общината. И да бѣде тѣй, нѣ ма е грѣхъ и престѣпление, Г. Хинковъ, да зацѣпва сръбцу общината единъ адвокатъ нѣкакъвъ процесъ? Ние Ви бихме по питали а и предлагаме на читателитѣ да отговорятъ, честно ли е на единъ свѣтлинскъ, какъвто е билъ прѣвъ 1893 г. Г. Хинковъ, да зема участие въ ръшаваніе въпроса поотчуждаване едно праздно мѣсто на сестра му, което неструваше повече отъ 1000 л. когато благодарение на Г. Хинковата нахалностъ, застави нѣкой невини свѣтлинци да дадатъ 10500 л. ако и да бѣше издѣнъ отъ свѣта. Като какво доза отъ проба бихте поставили на това Ваше участие Г. Хинковъ, дали като *честенъ, почтенъ* гражданинъ, или, такъвъ, какъвто единъ джогенджия като Васъ, който прѣвъ 17 год. направилъ билъ за 200 хил. лева недвижимъ имотъ? Кажете ради бога, кой е този плѣвѣнецъ, който въ такъвъ периодъ, при тази оскѣдностъ — икономисалъ такава почтена сума; Който знае нѣка повѣрва, но да ни прости Г. Хинковъ, че съ всичко може, само по пята, който го указва, а именно съ честностъ не ни сж върва.

Допущалъ билъ, да имало вистой не у търговцитѣ а у нѣкой адвокати и доктори, които сж си изгубиле доврѣието на клиентитѣ. Благодаримъ, на Г. Хинковъ за съжаленіето, които отправя. Вѣрваме, че Докторитѣ и Адвокатитѣ, до които се отнася, ще послушатъ Г. Хинковъ, та да синчелатъ пакъ на ново изгубината си клиентела а пакъ Г. Хинковъ, ще си остане се самъ оиѣзи, които ще глѣда да даде на нѣкого 100 пола, за да му се прикачи хубавий енитетъ политическа К... за сега толкова.

ИКОНОМИЧЕСКИ ОТДѢЛЪ

Изводъ изъ Самуилъ Смайелъ (Спестяване)

ЖИВОТЪ НЕ ПО СРѢДСТВА.

Животътѣ не по срѣдства е най главния грѣхъ на свърѣменното общество. Отъ него страдатъ не само хората отъ горния класъ, нѣ даже хора отъ срѣдний и работнически класове. Този животъ се заоблѣзва на всѣдѣ, а особено то съставлява характеристическа черта въ жевота на градскитѣ жители. Поглѣднѣте на улицитѣ, идѣте въ парковитѣ, църквитѣ, разнитѣ облѣкла служатъ като доказателство

градецъ тихо, безъ всѣко дихание, като една княгиня въ нѣкой дремляща гора. — И така изминава една година, втората, чакъ до първитѣ дни на мѣсеца Августъ — тогава всичко започва да се мърда! — Императорскитѣ и Кралскитѣ Гости сж вече извѣстили пристиганието си; дворцовитѣ служатели сж до нѣмай-каждѣ занимати съ наръжданието; всѣкитѣ жители на малкия градецъ сж обзети отъ една извѣстна гордостъ, като мислятъ, че Фреденебургъ отъ днесъ чрѣвъ два мѣсеца трѣбва да стане общата столица на Россия, на Англия, на Гръция и на Дания, безъ да се смѣтатъ Нѣмскитѣ, Французскитѣ и Шведскитѣ Княжески Особи, които пристигатъ съ едно опълчение отъ високопоставени, Дворцови Чиновници. — Кулата е вече подготвена за приеманіето на гоститѣ. — Въ конюшнитѣ (яхжитѣ) сж поцѣпнѣни конѣ на Царя Християна хрижатъ, ловчийскитѣ кучета лажатъ въ желѣзнитѣ си кафези а единъ отрѣдъ отъ Лейбъ — Гвардията настѣпва подъ звуковѣтѣ на една чиста еничерска музика въ Караулъ. —

Датски и Руски тайни полицейски органи прѣтърсватъ всѣко кюшенце въ кулата всѣка растичка въ парка, безъ да сж намѣрили макаръ единъ пѣтъ, една сѣнка отъ нѣщо такъвъ, което можало би да подбуди нѣщо недовѣрчиво или подозрително, защото Датската територия не е била никогажъ приспособенъ за нѣкакви си Нихилистически Атентати (покушения на живота). —

Английскитѣ и Гръцкитѣ Господства иматъ о-

за сжществуване на факта. Обърнѣте внимание на общественния животъ въобще и ще видите, че почти всѣчки хора живѣятъ не по срѣдствата си; резултатъ отъ такъвъ животъ се явява търговско упадване, частни банкротства, беспрестани углавни дѣла, еждѣто значителни хора ги осжждатъ и обвиняватъ за безчестни постѣпки.

Днесъ се иска външна прилична обстановка, хората се принудени да се казватъ, че сж богати. Лицѣмѣритѣ много добрѣ могатъ да излѣгватъ тѣзи, които се подаватъ за излѣгване. На външно порядчнитѣ хора е нужно: прилична квартира, моденъ туалетъ; за тѣхъ а задължително да даватъ обѣди, да ипѣятъ сжши вина. Нѣ какъ тѣй често този външенъ наредъ достига до безчестни пжтища. Сжществува хората, които постоянно се стрѣмѣтъ да подражаватъ на другитѣ; тѣ стоѣтъ една крачка отъ да станѣтъ безчестни. Тѣ живѣятъ не по срѣдствата си, тѣмъ се иска щото да глѣдатъ на тѣхъ хората като на хора порядчни; девиза имъ служи за гебелно правило: „Трѣбва да се живѣи тѣй, както живѣятъ хората.“ Тѣ никога не разсжждаватъ могатъ ли води такъвъ образъ на животъ, съгласно живота на богатитѣ хора и като се стрѣмѣтъ къмъ тая цѣлъ, често си жертвуватъ чувството на собственото си достоинство.

„Да не се показватъ финансовитѣ недостатки, разбира се, че трѣбва да се употребяватъ всѣкитѣ усилія, за да се скрие бѣдността,“ ще ни кажатъ тѣ. И ето тѣ прахосватъ приходитѣ си, заематъ на версия у малкия търговецъ, у хлѣбѣра, въ магазинитѣ и даже у касашина, като угощаваатъ другаритѣ си по този начинъ въ смѣтка на джогенджинитѣ и търговцитѣ. Нѣ като пропадѣтъ или ги сполучи нѣкой бѣда, или фалиратъ, другари като че не е имало.

Между това тѣзи лешевени ще бѣдатъ далечъ ония хора, които иматъ мжжественна правственностъ за да кажатъ: „Азъ не можъ това да направѣмъ, защото срѣдствата ми не достигатъ.“

Запознаване съ хора отъ висния кръгъ и богати, никога не възвишава челоуѣка и не ще му принесе полза. Успѣха много по често зависи отъ неговитѣ лични свойства и отъ уваженіето спечелено между хората.

Въ частнитѣ работи сжществува пакъ разлагающе начало. Нии си устрояваме домашния животъ, съобразно тѣзи условия, които се изискватъ отъ съсловието на което принадлежимъ. Нии питаемъ суеверно благоговѣние къмъ обичаитѣ, обличаме се, пиемъ ходимъ тѣй, както хората около насъ. До като всѣчко това ний изпълняваме се смѣтаме за хора порядчни въ очитѣ на хората отъ кръгътѣ ни. Ето защо нѣкои изъ насъ вършатъ всѣчко само да угодижатъ на глупавия свѣтъ, а това ги води къмъ опропастваніе.

Приличіето въ настоящата смисълъ на думата е необходимо за живота. Ако мжжъ или жена, като хора порядчни и правствени сж съужѣли да спечелѣтъ уважение, то разумѣва се нѣма и какво по добро да се желае. Нѣ видите ли, както казахме и по горѣ, че свърѣменното понятие на порядчно-

бичай да пристигатъ обикновенно нап първитѣ. — Живописната, хубава княгиня Александра Валлийска се държа, тѣй да рѣчемъ, безсрамно млада, че хората цѣхъ да вѣрватъ, че тя е сестра на собствената си дѣщеря, нѣ при все това нейното величественно лице пакъ си има често една душевноболѣзненна чѣрта — може би поради това, че високопоставената жена не може да забравѣ смъртъта на първорожденното си дѣте. Подобно нѣщо се е случило и на Краля Георгий и на Кралицата Олга Гръцки, нѣ, болката не е оставила нищо единъ малък знакъ върху чѣритѣ на тѣхнитѣ лица. — Казватъ, че кралътъ Георгий има намѣрение да абдикира въ скоро врѣме, за въ полза на по голѣмия си синъ Херцогъ Спартанский и желае да прѣкарва останалитѣ си дни въ родината си, като единъ частенъ (приватенъ) челоуѣкъ. — Тази мѣлва, чини се, да е вѣрна, защото Той, не само че си е купилъ единъ толѣмъ дворецъ въ Копенхагенъ, нѣ, той си е даже купилъ едно рицарско село въ околноститѣ, близо до родителската си лѣтна резиденция. — При въсканіето на Прѣстолѣ, като е извѣстно, на Краля Георгий е била гарантирана една годишна пенсия отъ 1,000,000 левове, въ слѣчай той да бѣде сваленъ отъ прѣстолѣ и сжщия апанажъ му е гарантиранъ въ случай той да обдикира доброволно, когато Прѣстолонаследника му ще стане пълнолѣтенъ. — Князь Константинъ, сжененъ за сестрата на Императора Вилхелмъ II, е вече пълнолѣтенъ отъ нѣколко години насамъ. (Слѣдва).

немплостивитѣ ножици на градинаринътѣ. —

Никой, обаче, не може да каже, коя е, именно, причина, че Фреденебургъ изражава едно оѣзателно и меланхолическо изражение. — Въ всѣкитѣ други, живописни, Датски, букове гори на челоуѣка става винаги по легко на сърцето, градътѣ му въздишатъ по свободни и всѣкий посѣтителъ билъ би желалъ да ликува на басъ съ птицитѣ заедно; — нѣ, тукъ не е така: диханието става по тѣжко, върху градътѣ тѣжи нѣщо, което прѣдказва една внезапна буря и, характеристическото, което носи въ себе си Фреденебургския Паркъ, е, че тамъ не се чува никогажъ пѣнненіе на едно колко-годѣ малко птиченце. — Въпрѣки все това, природата нѣкъ си е чудесно поразително, съ величїето и красотата си.

Езремското езеро лѣжи тамъ, като единъ мержанъ, емалиранъ по всѣкитѣ си страни съ гжети гори, съ кичести храсти и съ житни ниви — само въ Фреденебургския Паркъ всѣчко е тихо, толкосъ тихо, като въ една къща, еждѣто смъртъта прави често посѣщеніята си. — Коя е причина? — Да, никой не е въ състояние да разрѣши този проблематический въпросъ; само когато челоуѣкътъ вѣстѣва въ нея, тогава той оѣщава нейния смъртоносенъ ударъ. — Пуста и напустната стои тамъ изолираната кула!!! — Администраторитѣ, единъ старъ, пенсиониранъ капитанитѣ, е, единствения челоуѣкъ, който вѣстѣва въ салонитѣ съ една шумяща, ключева връзка.

Както кулата, така сжщо лѣжи и сжщенения

стъта се заключава въ външния видъ на обстановката; подъ порядъчностъ се подразумяватъ роскошнитѣ туалети, изящнитѣ квартири, животъ въ широкъ размѣръ. Свѣта глѣда само на вънкашността; той не ще да знае до колко сте вие нравствени и добродѣтелни. Въ настояще време твърдѣ лесно е да се смѣта за добъръ и порядъченъ чловѣкъ такъвъ, който въ сѣщностъ е разваленъ и не добъръ.

Тая фалшивостъ и деморализация произлиза отъ чръзмѣрното поклонение на хората къмъ чингизъ и богатството. Всекий се стреми да влѣзне въ по горния кръгъ; духътъ на каститѣ силно господствува не само въ горното нѣ и въ долнието съсловие. Вземте каквото и да е съсловие, вни въкога ще срѣщнитѣ хора, които считатъ себе си по-горѣ отъ другитѣ. Въ най зѣтителнитѣ градища и села, вий въкога ще намѣрите кръгове твърдѣ рѣдко раздѣлени единъ отъ други; всичкиятъ водятъ по между си малки войни; пълни сѣ интриги, силтнн, злословия; всички срѣдства се пущатъ въ ходъ само за това да нанесатъ вѣрда и загуба на противната партия.

МАЛКО ЗА ШОССЕТАТА НИ.

Шоссетата, въ нашия окръгъ сѣмъ единъ отъ най-незавиднитѣ. На тѣхъ се обръща вниманието отъ нашитѣ партизани само тогава, когато се готвятъ за властѣта, а докопатъ ли се еднажъ, тѣ неомислюватъ вече за тѣхъ. Че имаме отъ тѣхъ най-голяма нужда, въ това не вѣрваме да се намѣрва човѣкъ, който да бѣде на противното мнѣние. Окръгътъ ни е единъ отъ най-земледѣлскитѣ, друго прѣпитание освѣнъ него и винарството нѣма. Ако ние не се погрижимъ да поправимъ проектиранитѣ ни вѣчь между-селски пѣтища, на които ископанитѣ ями сѣмъ уравниени съ земята, то онѣзи поне, които свързватъ Дунава съ градътъ и селата. Тукъ му е мѣстото да спомѣнемъ и за шосето Плъвенъ — Никополъ. Още отъ турско време, Митхатъ Паша бѣ струналъ камане за Плъвенъ, които за голямо съжаление пѣтничкътъ ще ги види до селото Муселнево зарастнали съ трѣва, като че сѣмъ остатъци отъ старитѣ Римляне. Всяка година ся е полагало трудъ, и справедливостѣта го изисква, че отъ Плъвенъ, до окръгътъ му е почти свършено, когато тази частъ отъ Никополъ, кой знае слѣдъ колко години ще ся свърши. Тукъ му е мѣстото да спомѣнемъ, че завистѣта у насъ още за дълги години не ще изчезне. Никополчани иматъ пълно желание по-скоро да се довърши шосето Плъвенъ — Никополъ, защото всичката търговия за Плъвенъ и други съобщения сѣмъ прѣзъ този градъ, когато Свищовската Комиссия, за това е правила най-голямо принатствие. Отъ освобождението и до сега ужъ правятъ пѣтъ Свищовъ — Виная, за Плъвенъ, за да може да се отбие онзи за Никополъ, но нито едното нито другото. Това съперничество е повече отъ несправедливо, защото е отъ общъ интересъ. Нашата Комиссия, трѣба да настоява, ако Свищовската не се грижи, да се отнесе въпроса до Министерството. Шосето Сомовитъ — Тетевенъ, което е най-важното за насъ, за него не се и чува нищо. Ако има пѣтъ и пристанище на което си стоваряме хранитѣ, то е това пристанище — Сомовитъ, на което неключително стоваряме хранитѣ. Ето гдѣ Комиссията трѣба да се грижи за благосъстоянието на народа, а не само съ писма и окръжни, които се оставятъ за свѣденіе по архивитѣ на общинитѣ.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ

НАДМИНАВАТЪ НИ БЪЛГАРИТѢ

Не е за чудение, че българското правителство, едвали свормировано, прави прогресенъ много скоро. Когато единъ народъ е билъ много натисканъ, той се движи съ трудностъ до момента, когато си получи свободата. Тѣхънитѣ правихме и ние въ първитѣ години на нашето възраждане и Европа бѣше смутена отъ бързината, която показвахме.

Нѣмаме пѣкъ ни единъ мотивъ да се чудимъ на прогреситѣ, които правятъ нашитѣ съсѣди; съ колкото ще се цивилизоватъ по-скоро, съ толкова по-добре ще бѣдѣ и за насъ. Тѣхънитѣ примѣрности трѣба да ни послужатъ, като единъ примѣръ за да работимъ по-далеко съ старание; тѣй като много имаме и ние за правение до като достигнемъ на едно състояние съ цивилизацията благородна и разумна.

Отъ едно нѣщо обаче трѣба да бѣдемъ загрижени, а именно: да не ни надминатъ българитѣ въ над-приваритието на цивилизацията, тѣй като ще бѣде и срамно и погубно за насъ.

И много ни е страхъ, че ще да се случи подо-

бно нѣщо.

„Не се интересуваме, колко би трѣбвало за политическото движение, икономията и колтурата на нашитѣ съсѣди; държимъ се май въ редъ и даваме по голямо внимание на това, което прѣминава въ Япония и Мадагаскаръ, отъ колкото ходоветъ въ България, Сърбия, Черна Гора, или Гърция; на колкото малко и да се държимъ въ редъ забѣлжвали сме, че нашитѣ съсѣди, Българитѣ, работатъ като, че ли съ по-голяма сирioзностъ, отъ колкото ние. Вижда се, че тѣ земаатъ работитѣ по систематично, по отъ близо и туй, което праватъ, има по голяма солидностъ, отъ това което се прави у насъ.“

„Ние ще земемъ единъ примѣръ за да оправдаемъ тѣзи забѣлжка.

„Има години врѣмена отъ когато обръщаме внимание на управляющитѣ че, грамадитѣ дѣвни загуби, които излизатъ по между нашата селянина, отъ градъ и по-жаръ, Загубата на една рекотта, чрезъ градъ или чрезъ огънь е за селянина една съсипия, отъ която трудно се май може въздигна, тѣй като нашата селянина, не знае или не може да си остави въ резерва отъ една година до друга. Даже когато не имъ се случи подобно нѣщастие, достатъчно е рекоттата да бѣде малко по-слаба за да не може той да има съ какво да се храни, до Февруарий или Мартъ даже и по напредъ; да остане назадъ съ плащанитѣ на даждието си, да се зароби робъ, кой знай за колко време, за да може да издѣлжи горчивитѣ дни. Една градушка или единъ огънь го онѣщастява обаче свършено, тѣй щото може много мъчно да се вдигне поѣкогашъ.“

„Напротивъ отъ едни подобни загуби свѣта се гарантира съ усигуряване. Имамъ и ние въ държавата си 2—3 осигурителни дружества, които реализиратъ много добри прѣмни; но нито едни не искатъ, да си направятъ грудъ, било и по други причини. Тѣзи дружества не работатъ съ селитѣ, а се задоволяватъ да правятъ обороти съ голѣми землѣдѣлци, притежатели и наематели. Ползата отъ осигуряване не съществува за нашия селянинъ, като е оставенъ свършено на волята на случайността, може лесно да се види отъ официалнитѣ статистики. Загубитѣ отъ градъ и огънь възлизатъ въкога една година на повече милиони, отъ които по-голямата частъ загубватъ селянитѣ.“

„Прѣдъ видъ на тѣй лошо състояние ние казахме и повтаряме много пѣти, че държавата трѣба да свормира единъ институтъ за задължително осигуряване, за селянитѣ. На основание на статистически данни, събрани до сега, може лесно да се прѣсѣмѣне, — първата загуба отъ усигуряване. Финансовитѣ бирници ще да инкаспиратъ заедно съ даждието и прѣмнитѣ за усигуряванието. По този начинъ ще се сформира единъ фондъ, отъ който да се плащатъ загубитѣ причинени отъ градъ и огънь.“

„Даже ако и да било отъ начало малко трудно, селянитѣ ще разбератъ скоро ползата отъ усигуряванието и, послѣ нѣколко години държавата може да отдаде на частно дружество института си.“

„За нещастие ние говорихме и ние слузахме. Крѣга на управляющитѣ ни, не намѣри за нужно да обрне внимание на тѣзи практическа идѣя, на които, — резултатитѣ не ще бѣдѣтъ примѣтнати. Години подиръ години изминаватъ, безъ да видимъ да се земе поне най-малката инициатива и вижте сега, на дминаватъ ни Българитѣ!“

„Надминаватъ ни Българитѣ, защото ето какво чете въ една денеша на „Agentie romana“

„Министерството на землѣдѣлнето (българското) прати на Окрѣжнитѣ свѣсти единъ циркуляръ, за да иска тѣхънитѣ мнѣния:

„По въпроса на задължително усигуряване, противъ градъ и — умирание на добитѣкъ, както и за подобрене на санитарното положение.“

„Окрѣжнитѣ свѣсти ще си дадѣтъ мнѣнието и българското правителство сигорно ще устрои единъ институтъ, като онзи, кейто ние на празно го искаме отъ нѣколко години. Българската селянина ще се отърве по този начинъ по-скоро, отъ колкото ромѣнската, — отъ единъ-голямъ порокъ.“

„Могли бихме да умножимъ примѣритѣ, които доказватъ, че българитѣ ни надминаватъ; работящецъ по сирioзно и по систематически, отъ колкото ния. Но ще имаме случай да напрѣвимъ това другъ пѣтъ, говорящъ по други наши недостатъци.“

„Не е ли тѣй, че е жалко, да видимъ, какъ една държава, много по-млада отъ насъ, ни надминава и се впуца съ храбростъ въ най-сирioзни прѣдприятия?“

„Ще ни се прѣстори, ако направимъ сравнение за туй, което правимъ ние, съ туй което правятъ нашитѣ съсѣди отъ Дунава, че българитѣ сѣмъ прѣдвидили по-добъръ, кадѣ стои силата на една държава. Сирioзнитѣ грижи, които българскитѣ управници полагатъ на тѣхънитѣ селяни, ни доказватъ това.“

„Но да му мислимъ до като е време, тѣй като би било жалко, слѣдъ толкова годишна мъка да имитираме: Французскитѣ, Българскитѣ и Италианскитѣ закони, да достигнемъ сега до пѣжда да имитираме и Българскитѣ закони.“

„Туй би било единъ знакъ, че ние отъ насъ си не смѣ въ състояние, да направимъ нищо и не сме способни за друго, освѣнъ да копираме това, което правятъ други.“

правель К. Д.

Заб. на ред. Тази статия ние пратена отъ нашия постояенъ дописникъ отъ Тулча, която превелъ отъ Ромѣнския в. „Universue“

Изхвърлете черепитѣ навънъ.

(Посвѣщава се най-много П.

На масата ми стоѣше една хубава ваза.

Съ едно едвѣмъ усѣтно, непрѣдпазливо допирание-тя лежѣше на парчета на земята. Цѣла пѣпа парчета.

Викнахъ прѣзъ отворенитѣ врата:

„Изнесете чирепитѣ навънъ!“

Тогава се спрѣ поглѣда ми на нѣкои отъ тѣхъ. Около на три бѣха останали хубави арабески непо-врѣдени.

Едина чирепъ красѣше цвѣтяше миндалово клонче и отлѣтяюща пеперуда; другий — една върху трѣстиката трѣптяща еднoднeвнa пеперуда съ смарагдо-зелени крила — забравихъ какво бѣше на третий.

Дожалтъ ми за изящно направенитѣ картини, събрахъ нѣколко отъ чирепитѣ и ги заключихъ въ писалната си маса.

Другитѣ бидоха изхвърлени.

Послѣ години привѣждахъ единъ пѣтъ въ порядѣкъ книжата си. Въ купчината пожелѣли листове и остарѣли фотографии намѣрихъ сѣмъ и чирепитѣ отъ строшената ваза. Авъ ги разглѣдахъ изново и сѣмъ видѣхъ, че тѣ не бѣха повече отъ банална вѣщъ. Захвърлихъ ги нерадиво на земята и както нѣкога викнахъ прѣзъ отворенитѣ врата:

„Изнесете чирепитѣ навънъ!“

Тогава потагнахъ въ дълбоко мислѣние,

Въздушни мѣхури.

Виждахъ какъ надъ вселенната, надъ планетната мрѣжа, надъ нашата истината земя се показваше нѣкой въ море отъ лѣчи изъ раздранитѣ облаци и азъ чухъ прѣзъ пространството да се раздава страшний гласъ на сѣда:

„Изхвърлете чирепитѣ на вѣнъ!“

Отъ Врхлицки.

Театръ. На 29-ий Октомврий, се прѣстави въ салона на дружеството, „Съгласие“ Вазовата драма: „Хъшове“, третий пѣтъ. Публика имаше доста, която остана задоволна.

Имамъ актиори, които играха много сполучливо ролитѣ си. Имаше оживени сѣдни напр., когато Попчето и Мравката идватъ и виждатъ, че паритѣ имъ сѣмъ отнесени отъ тѣхъното скривалище — собата. хубаво изглѣзе сѣдната въ крѣмчата на Странджата; сѣдната съ полицейскій приставъ, сѣмъ и други. Живата картина — боятъ въ Сърбия бѣше извърѣдно сполучлива. Тя въсхити публиката, която ѣмъ поерѣсна съ ржкопѣскания и си отиде задоволна.

Отъ сѣдната се чуваше много глъчка, желателно е това да се избѣга.

КНИЖНИНА

година III. 15-й Октомврий 1895 г. книжка XVI. ЮРИДИЧЕСКИ ПРѢГЛЕДЪ излиза подъ редакцията на Стефана С. Бобчевъ СЪДЪРЖАНИЕ: I. За сѣдѣйската несмѣняемость. С. С. Бобчевъ. II. Нужно ли е (по принципъ) участието на прокурорския надзоръ по гражд. процесъ? Д-ръ Нейовъ. III. Нови посоки въ правнитѣ науки, Прѣведе Т. Дараневъ. IV. Дознание и огледъ по гражд. дѣла. А. V. Отказъ въ правосѣдието. А. VI. Едно прѣдложение за бръзъ сѣдъ по малки работи въ градоветъ * * VII. Сѣдебна практика. — I. Върх. Касац. Сѣдъ може да издава олрѣдѣления за тѣкуване духа и смисѣла на съществующитѣ у насъ закони само по специално прѣдложение отъ мин. на правосѣдието. М. Ст. III. — Изъ практиката на мировитѣ сѣдии. Н. Маноловъ. VIII. Чужда сѣдебна практика. Едно олрѣдѣление на мировитѣ сѣдии въ Франция за настоянитѣ дѣла. С. Назанджиевъ. IX. Нашия печатъ по сѣдебно-правнитѣ въпроси. — В. „Стара-Планина“ по сѣдебнитѣ законопроекти и особено по несмѣняемостѣта на сѣдѣитѣ. — В. „Знаме“ — по убийствата и за чужденцитѣ корреспонденти у насъ. X. Правителствени наредѣби, окръжни и пр. — Законопроектъ за застрахуване земнитѣ произведѣния отъ градобитица. XI. Равни вѣсти и бѣлѣжки. — Върху прѣстѣжността въ Франция. — Влазиинето въ сѣдѣлищата и тържественитѣ рѣчи. — Ромѣнски дворецъ на правосѣдието. — Оглаганиято на II-та сѣссия на VIII Обик. Народ. Събрание. XII. Нови книги и списания и. XIII. Обявления на корицитѣ.

ВАЖНО ИЗВѢСТІЕ

Имамъ честъ, да извѣстѣна почитаемота публика, че распродавамъ часовници и очила за Господа и Господжи разни качества и земамъ поправки и порѣчки, които самъ работя.

Като се надѣвамъ, че почитаемота публика ще ме почестува съ покупкитѣ и порѣкитѣ си.

Улица Гимназиална при Шадарвана
Плъвенъ

Съ почитание:
Часовникарь Рубинцаинъ
Rubinstein

ОБЯВЛЕНИЕ

Вартоломей Робертвичъ

учителъ на Френскій, Русскій, Нѣмскій езици прѣподава частни уроци по тѣзи езици въ къщата си отъ 5-до 7 часа вечеръ; приема и различни прѣводи по горѣспомѣнатитѣ езици, така сѣмъ и по Румански и Италиански. — За споразумение въ дома на Гацъ Христовъ, Сарачъ (срѣщу къщата на Д. Бали.)

Плъвенъ, Печатница на Бажрѣджиевъ и Рачевъ.